

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag is het de derde zondag van de Advent.
En deze zondag heeft ook een bijnaam, namelijk:
Zondag Gaudete.
Dat is Latijn voor:
zondag, verheugt u.
Mijn jaargenoot op het seminarie
had daar altijd een leuk ezelsbruggetje voor.
We zitten midden in de winter, dus 'koud eten'.
Zondag Gaudete, verheugt u.
Het is nu bijna Kerstmis.
We zijn al weer op de helft van de Advent.

Maar het evangelie is eigenlijk helemaal niet zo vrolijk.
Johannes de Doper zit in de gevangenis.
Hij had eigenlijk zijn hele leven gegeven
om de komst van Jezus voor te bereiden.
En nu is Jezus gekomen en druk aan het werk.
Maar Johannes de Doper zit in de gevangenis.

Je kunt je zo voorstellen
dat hij tussen die vier gevangensemuren in
begint te twijfelen.
Is dit het nu?
Jezus is gekomen.
Ja, dat klopt.
Maar ik had verwacht dat deze Jezus
ons zou bevrijden van het juk
van de Romeinen.
Dat we weer een vrij land zouden zijn.
Dat we weer allemaal God zouden kunnen dienen
Dat we weer allemaal naar de tempel in Jeruzalem
zouden kunnen gaan.
Dat we weer echt een gelovig land zouden worden,
overal vrijheid en vrede.
Maar ik zit hier nu, opgesloten, in de gevangenis.

Is dit het nu?
Heb ik me misschien toch vergist?

En vanuit deze twijfel stuurt Johannes de Doper
een paar van zijn leerlingen naar Jezus toe
met de vraag:

'Ga eens aan Jezus vragen,
of Hij nou echt degene is, die zou komen,
of dat we misschien toch nog op een ander moeten wachten?

Wat een vertwijfeling bij Johannes, hè!

Arme Johannes!

Alles had hij ervoor over gehad
om de komst van Jezus voor te bereiden.
En nu is hij helemaal ten einde raad.

Ik denk dat wij dit ook wel eens ergens
hebben meegemaakt.

Teleurstellingen.

Misschien mag ik u daar eens een voorbeeldje van geven
vanuit ons eigen kerkwereldje.

Namelijk over twee bisschoppen,
die ineens ernstig ziek werden!

De bisschop van Limburg, Harry Smeets.

Een echte gezellige Limburger!

In mijn ogen een echte aanwinst

voor de bisschoppen van Nederland.

Maar hij was nog maar nauwelijks bisschop,

of hij werd ineens ernstig ziek

en er werd zelfs een tumor in zijn hersenen gevonden
die niet te opereren is.

Wat een tegenvaller.

Ik had verwacht:

hij wordt een aanwinst voor onze bisschoppen!

En nu is hij ongeneselijk ziek!

Wat een teleurstelling.

De andere bisschop is de bisschop van Breda.
Voor u misschien iets minder bekend.
Bisschop Liessen.
Echt een man van gebed.
In alle bisdommen is men druk bezig
om te redden wat er nog te redden valt.
En daarom gaan er vele kerken gesloten worden
om zo nog enkele kerken te kunnen redden.
Maar deze bisschop zei:
'Laten we eerst eens een jaar met zijn allen
gaan zoeken en bidden:
Wat zou God willen?
Niet direct allerlei dingen gaan doen en organiseren.
Maar eerst eens stil worden voor God.'
En zo werd er in het bisdom Breda een jaar lang
overal gezocht naar Gods wil.
En deze bisschop wist ook zijn priesters en parochianen
mee te krijgen in dit proces.
En zo begonnen de mensen daar als het ware
eerst opnieuw God in hun eigen leven te ontdekken.

En wat gebeurt er!
Bisschop Liessen wordt ziek.
Kanker.
Gelukkig is er een behandeling mogelijk.
Maar toen de bisschoppen onlangs gezamenlijk
op bezoek gingen bij de paus in Rome,
om over de kerk in Nederland te praten,
kon deze bisschop wegens zijn ziekte
er niet bij zijn.
Wat een teleurstelling!
Ik had zo gehoopt en verwacht
dat deze bisschop een goede weg was ingeslagen
en daarover de Paus in Rome uitvoerig zou kunnen vertellen.
Maar nu was hij door ziekte afwezig.

Teleurstellingen.

Johannes de Doper maakte het ook allemaal mee
toen hij opgesloten zat
tussen de vier muren van zijn gevangenis.
En wij kunnen het ook wel eens meemaken.
Maar wat was het antwoord van Jezus?

Allereerst:

'Kijk eens om je heen
wat er allemaal toch rondom Mij gebeurt.
Blinden kunnen weer zien en lammen kunnen weer lopen.
Melaatsen worden weer gezond en doven kunnen weer horen.
En doden komen zelfs weer tot leven
en aan armen wordt de Blijde Boodschap verteld.'

Maar dan zegt Jezus vervolgens een heel opmerkelijk zinnetje.
Misschien wel de sleutel om al onze teleurstellingen
een beetje te kunnen gaan begrijpen.

Want wat zegt Jezus dan?

Het volgende:

'Zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.'

En wat zou Jezus daarmee bedoelen?

Ik denk het volgende:

'Ook al begrijpen jullie Mij soms niet,
vertrouw Mij toch in ieder geval!
Jullie hadden gehoopt dat Ik jullie zou bevrijden
van het juk van de Romeinse bezetter.
Maar eerst moest Ik nog iets anders doen.
Eerst moest ik jullie eigen harten
bevrijden en nieuw maken.
Jullie eigen harten bevrijden van zonde en ziekte,
van egoïsme en eigenwijsheid.
En pas daarna kan ik met Mijn Koninkrijk komen
en met jullie samen
een eind maken aan al het kwaad in de wereld.'

Ik hoop zo dat wij ook weer leren geduld te hebben.

Wij willen zo graag stappen over slaan.

Dat is typisch iets van onze tijd.

En dan verwijten we Jezus dat hij niet sneller optreedt.
En kunnen we zelfs aanstoot aan Hem nemen.
Maar God slaat geen enkele stap over.

Of, om even een heel ander beeld te gebruiken.
Als je een huis goed wilt schilderen
zul je eerst de oude verflaag
helemaal weg moeten halen,
soms zelfs moeten afbranden.
En dan pas kun je gaan schilderen!
We kunnen geen stap overslaan.
En zo zegt Jezus:
'Zalig wie aan Mij geen aanstoot neemt.'